

[Indenrigsministeren]

kratiet, så må jeg sige, at jeg ikke har flere kommentarer til hr. Maisted ud over dette, at hr. Maisted's bemærkninger som sædvanlig er modbydelige og ækle og simpelt hen unddrager sig enhver form for argumentation. Den dag hr. Maisted opfører sig, som alle normale mennesker gør i en fornuftig dialog politikere imellem, så kan jeg glæde mig over at få en debat med hr. Maisted, men jeg agter ikke på noget tidspunkt at argumentere med hr. Maisted på dette plan. Det er på så lavt et plan, at man falder igennem gulvet, selv om brædderne er gode nok i forvejen.

Må jeg dernæst sige til hr. Svend Erik Hovmand, at jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at vi trænger til en bedre service på mange områder, og i det omfang, dette forslag kunne bidrage til, at man overførte personale til at yde en bedre service, så ville jeg være meget, meget tilfreds med det.

Må jeg sige til hr. Svend Erik Hovmand, der taler meget om det nære samfund og om, at vi skal give service, taler meget om, at vi skal være sådan og sådan, at hvis man på den ene side siger, at vi godt nok skal yde service, men vi skal bare ikke have noget personale, så er der ligesom for mig nogle ting, der ikke rigtig hænger sammen. Når hr. Svend Erik Hovmand i samme forbindelse taler om, at vi skal have svarfrister for det offentlige, så medfører det simpelt hen, at det, der ikke kan nås, skal man have nogle flere til, så disse svarfrister kan overholdes. Derfor må jeg sige til hr. Svend Erik Hovmand, at det radikale forslag ikke er ueffektivt i den forstand, at kan man spare noget på nogle områder, kan man skabe en bedre service på andre.

Jeg tror, hr. Svend Erik Hovmand og jeg må være enige om, at man ikke kan lave en klar afgrænsning af, hvad det er, embedsmænd skal tage sig af, og hvad folkevalgte i øvrigt skal tage sig af. Det, der er småt for forsamlingen, er stort for den enkelte; det skal vi hele tiden have i bagehovedet.

Jeg vil gerne sige til hr. Grove, og det er i og for sig også et svar til hr. Niels Helveg Petersen: jeg tror ikke på, at vi i denne sag kan komme ind på belønning.

Må jeg sige generelt, at jeg glæder mig til at komme til udvalgssamråd, for dér imødeser jeg netop, fordi der er så stor interesse fra alle sider, mange af de gode ideer – det er ikke sagt med nogen form for malice, det

er virkelig et håb – som vi trods ihærdige opfordringer ikke har fået udefra, hverken fra kommunalbestyrelser eller fra andre. Jeg skal meget gerne byde de nye kommunalbestyrelser velkommen til arbejdet og sige: find nu ud af, hvor der er noget, vi ikke bør have, noget, der er uhensigtsmæssig administration. Det beder vi bare om at I kommer med.

Hr. Jes Schmidt har så evig ret i, at når vi taler om dobbeltadministration, så er dobbeltadministration i mange henseender dette, at der er en ankemulighed, hvor en anden instans altså skal behandle det, den første instans har afgjort. Det er altså, om man så må sige, et retsgrundlag, en ret for befolkningen, og den forstår jeg også at ingen i hvert fald vil pille ved.

Maisted (FP):

Det er lige til hr. Niels Helveg Petersen, der synes, at den betragtning er primitiv, at når man nu har afsat et ganske bestemt beløb til den offentlige sektor, så skal det skam også bruges. Det tror jeg må være en misforståelse. Man har afsat et ganske bestemt beløb til at løse nogle bestemte opgaver, og når man så ved en rationalisering finder ud af, at man har for mange ansatte, så er det mest naturlige, at man afskediger disse mennesker. Så sker der altså det, at de bliver overflyttet til den private sektor, hvor der er betydelig mere brug for dem i dag.

Indenrigsministeren vil ikke argumentere med mig, for mine argumenter var modbydelige og ækle, men hvis jeg var normal . . . Jeg kan forstå, at hvis jeg skal være normal, så skal jeg være socialdemokrat, og det kan jeg forsikre indenrigsministeren om, at det kunne jeg aldrig drømme om at blive. Kendsgeneringen er den, hr. minister, at socialdemokratiet i dag er den herskende klasses parti. De har øget de offentlige udgifter, de har bedt om bedre normeringer, der er lig med nedsat arbejdstid og højere lønninger, altså nedsat produktivitet. Konsekvensen af det er, at man nedsætter lønningerne for de produktive her i landet og beder dem om at arbejde noget mere, for at de andre kan få det bedre.

Det er den sammenhæng, der er så væsentlig især i dag, hvor vi har behov for nogle flere produktive arbejdspladser, så vi er i stand til at sælge nogle flere varer til udlandet og i stand til at konkurrere bedre med de